

26. září.

V klášteře Panny Marie z Trappy, 28. dne tohoto měsíce roku 1691, zesnul Dom **Bruno Le Digne** [lə diň], mnich a kněz. Předtím byl mničem kláštera Val-des-Choux¹ [val-dé-šú], velmi vlažným v řeholním životě, avšak když uslyšel opata de Rancé vyprávět o pravém mnišském životě a jeho nebeských útěchách, novost této záležitosti zapálila jeho ducha a on požádal o hábit Řádu. A když v duchovním životě trochu pokročil, samotné své nedokonalosti spasitelně použil, aby prohloubil svou pokoru. Boha měl neustále v duchu přítomného; a žádná práce či přísnost života se mu neošklivila. Avšak zachvátila jej choroba střev. Téměř po osm let jej tato choroba napadala a zase odcházela, a bez oddechu podstupoval tyto vpravdě přetěžké útrapy. K nim se přidala i další zla, on však veškerý tento čas vše snášel pro lásku Kristovu se srdcem zkroušeným a s nanejvýš pokojným duchem a trpělivostí, dokonce Bohu vzdával díky, a třebaže jej osten bolesti takřka smrtelné často sužoval, nezanechal své dobrovolné přísnosti života ani práce. Tento druh mučednictví, který Svatý Otec Bernard nazýval oním krvavým mučednictvím, jímž jsou údy sužovány, sice mírnější v hrůze, avšak obtížnější svým trváním, nakonec šťastně dokončil. (Hag., n. 626).

Ve Španělsku se připomíná **Anna de Villaroël** [vijaroel], mniška od Svaté Anny v Ávile. O této svaté ženě se vypráví, že žila jako anděl spíš než člověk, a zachovávala neustálé *silentium* až do smrti. Tvrdé kůly, ke všemu holé, používala místo lůžka. Každý den byla obcerstvována životodárnou Svátostí Těla Kristova, kterou když převelice oddaně přijala, upadla ihned do vytržení. Zesnula pak roku 1600. (Hag., n. 503).

¹ *Vallis-Caulium*, **Val-des-Choux** byl klášter nedaleko Dijonu na severovýchodě Francie. Založen 1193 s vlastní řeholí a životem připomínající kartusiány s cisterciáckou inspirací, v roce 1762 přešel do Cisterciáckého Řádu jako dcera Sept-Fons, v roce 1791 zrušen.